

جلسه چهارم

پرداخت زکات

سوره مؤمنون آیه ۴

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

و آنها که زکات را انجام می دهند.

واژگان

الزَّكَاةُ: نوعی پرداخت مال

فاعل: انجام دهنده، کننده

بیانات مقام معظم رهبری

این زکات و انفاقی هم که یک عبادت بزرگ محسوب می شود، دارای جسم و روحی است. «و من یوق شح نفسه فأولئك هم المفلحون» این زکات، باید آن حرص و بخل درونی ما را بشکند و آن دل بستگی ما به مال و به زخارف دنیوی را از بین ببرد. این زکات، زکات خوبی است. **بیانات، سال ۱۳۶۹، ص: ۶۲**

زکات هم آن تعبیه‌ی مالی‌ای است که موجب طهارت انسان می شود: «خذ من اموالهم صدقة تطهرهم و ترکيهم بها» (۳۲۱). گرفتن این واجب و این صدقه‌ی مالی از مردم، موجب طهارت روح و پاک سازی آن‌ها از دنائت‌ها و لثامتها و حرص و بخل و بقیه‌ی آلود گیهاست. **بیانات، سال ۱۳۷۵، ص: ۱۷۶ پیام به اجلاس نماز ۱۳۷۷/۰۶/۱۸**

.. نماز در اغلب موارد در قرآن کریم همراه و هم شأن زکات آمده است. فریضه‌ی عظیم زکات نیز همانند نماز به مجاهدتی خستگی ناپذیر و تلاش گرانی صادق و دلسوز نیازمند است. انتظار و امید آن است که شما عزیزان در این میدان جدید نیز گام نهید و همه‌ی کسانی که می توانند در ترویج و تبیین و تحقیق مسأله‌ی مهم زکات، خدمتی ارائه کنند. بی درنگ دامن همت به کمر زنند و از خود صدقه‌ی جاریه‌ای بر جای نهند. **مکتوبات، سال ۱۳۷۷، ص: ۵۱**

مفهوم زکات

«زکات» در لغت، به معنای رشد و نمو و پاکیزگی است و در اصطلاح، یک نوع مالیات شرعی و از ارکان و واجبات دین است.

منظور از زکات در این آیه

پرسش: این سوره از سوره‌هایی است که در مکه نازل شده و در آن هنگام حکم زکات معمولی نازل نگردیده بود، پس منظور چیست؟

پاسخ: زکات منحصر به معنی زکات واجب نیست، بلکه زکاتهای مستحب در شرع اسلام فراوان است، آنچه در مدینه نازل شد زکات واجب بود ولی زکات مستحب قبلاً نیز بوده است.

این احتمال است که زکات به صورت یک حکم وجوبی اما بدون حد و حدود در مکه بوده است، یعنی مسلمانان موظف بودند مقداری از اموال خود را به نیازمندان بپردازند، ولی بعد از تشکیل حکومت اسلامی و تاسیس بیت المال زکات تحت برنامه مشخصی قرار گرفت و نصابها و مقدارهای معینی برای آن قرار داده شد و از طرف پیامبر ص ماموران جمع زکات به هر سوا اعزام شدند. تفسیر نمونه، ج ۱۴، ص: ۱۹۷

توضیح بیشتر

قرآن کریم در دو مورد از «حق معلوم» یاد می‌کند؛ در سوره معارج بعد از ذکر نماز که از بهترین اعمال مؤمنان است به دومین ویژگی آنها پرداخته، می‌افزاید: «وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ. لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ» معارج: ۲۴ و ۲۵

کسانی که در اموالشان «حق معلومی» برای تقاضا کنندگان و محرومان است.

و درباره صفات اهل بهشت، آن گاه که در دنیا بودند، می‌فرماید: «وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ» ذاریات: ۱۹ در اموال آنها حقی برای سائل و محروم بود.

از روایات معصومین (ع) استفاده می‌شود که «حق معلوم» چیزی غیر از حقوق واجب مانند زکات است و حتی انفاق، قرض الحسنه، صله رحم و غیره را نیز شامل می‌شود. امام صادق علیه السلام فرمود: «وَلَكِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَرَضَ فِي أَمْوَالِ الْأَغْنِيَاءِ حُقُوقًا غَيْرَ الزَّكَاةِ، فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ «وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِّلسَّائِلِ» فَالْحَقُّ

الْمَعْلُومُ غَيْرُ الزَّكَاةِ وَهُوَ شَيْءٌ يُفْرَضُ عَلَى الرَّجُلِ عَلَى نَفْسِهِ فِي مَالِهِ يَجِبُ عَلَيْهِ أَنْ يُفْرَضَهُ عَلَى قَدْرِ طَاقَتِهِ وَسِعَةِ مَالِهِ
فَيُؤَدَّى أَلَدَى فَرَضٍ عَلَى نَفْسِهِ إِنْ شَاءَ فِي كُلِّ يَوْمٍ، وَإِنْ شَاءَ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ، وَإِنْ شَاءَ فِي كُلِّ شَهْرٍ...»

خداوند متعال در اموال ثروتمندان، حقوقی غیر از زکات قرار داده، از جمله فرموده است: «در اموال آنها برای سائل، (و محروم) حق معلومی است». بنابراین حق معلوم غیر از زکات است و آن چیزی است که انسان بر خود لازم می کند که به اندازه توان خویش و بطور روزانه، هفتگی و یا ماهانه، به مستمندان بپردازد.

اهمیت زکات

دادن زکات هم از اموری است که ایمان به خدا اقتضای آن را دارد، چون انسان به کمال سعادت خود نمی رسد مگر آنکه در اجتماع سعادت مندی زندگی کند که در آن هر صاحب حقی به حق خود می رسد. و جامعه روی سعادت را نمی بیند مگر اینکه طبقات مختلف مردم در بهره مندی از مزایای حیات و برخورداری از امتعه زندگی در سطوحی نزدیک به هم قرار داشته باشند. و به انفاق مالی به فقراء و مساکین از بزرگترین و قویترین عاملها برای رسیدن به این هدف است.

* زکات، یکی از پنج چیزی است که بنای اسلام بر آن استوار است.

* در قرآن ۳۲ بار کلمه «زکات» و ۳۲ بار واژه «برک» آمده، گویا زکات مساوی با برکت است.

* پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله افرادی را که زکات نمی دادند، از مسجد بیرون کرد.

* حضرت مهدی علیه السلام در انقلاب بزرگ خود، با تارکین زکات می جنگد.

* کسی که زکات ندهد، هنگام مرگش به او گفته می شود: یهودی بمیر یا مسیحی.

* تارک زکات در لحظه مرگ از خداوند می خواهد که او را به دنیا باز گرداند تا کار نیک انجام دهد، اما مهلت او پایان یافته است.

* امام صادق علیه السلام فرمود: اگر مردم زکات بدهند، هیچ فقری در زمین باقی نمی ماند

تفسیر نور، ج ۶، ص: ۸۴

تشویق به انفاق

معصومین علیهم السلام نیز با سیره و سخن خویش، به شکلهای گوناگون، مسلمانان را به این کار خداپسندانه ترغیب کرده‌اند به آوردن چند نمونه بسنده می‌شود:

- رسول اکرم صلی الله علیه و آله روزی به اصحاب فرمود: آیا شما را خبر دهم به کاری که به فاصله مشرق تا مغرب، شیطان را از شما دور می‌سازد؟ گفتند: آری. فرمود: «روزه، چهره شیطان را سیاه می‌کند و صدقه پشت او را می‌شکند....»

ابن عباس گفت: سخن خداوند: «الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً» (در باره علی بن ابی طالب (ع) نازل شده است، نزد او جز چهار درهم نبود درهمی را شب و درهمی را روز و درهمی را پنهانی و درهمی را آشکارا صدقه داد.

- امام علی علیه السلام می‌فرماید: «فرد ثروتمند باید با ثروت خود، صله رحم انجام دهد، میهمانی نیکو برگزار کند، اسیر و درمانده را نجات بخشد، به فقیر و ورشکسته عطا کند و به امید ثواب، بر [پرداخت] حقوق و سختیها بردباری نماید که دستیابی به این خصلتها - به خواست خدا - نیل به مکارم دنیا و درک فضائل آخرت است.»

امام زین العابدین نیز همواره می‌فرمود: «صدقه، آتش خشم خدا را خاموش می‌کند.» همچنین هرگاه می‌خواست، صدقه بدهد، آن را می‌بوسید، پرسیدند: سبب این کار چیست؟ فرمود: «صدقه پیش از آنکه در دست سائل قرار گیرد، در دست خدا قرار می‌گیرد و من دست پروردگارم را می‌بوسم!»

پیام‌ها:

۳- اهمیت زکات مانند اهمیت نماز است. (در ۲۸ آیه، نماز و زکات در کنار هم آمده است) «فِي صَلَاتِهِمْ

خَاشِعُونَ، لِلزَّكَاةِ فَاعْلُونَ»

۴- اعتقاد به تنهایی کافی نیست، عمل هم لازم است. الْمُؤْمِنُونَ ... فَاعْلُونَ

^۱ «الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ» بقره: ۲۷۴. آنان که اموال خویش را شب و روز، نهان و عیان، انفاق می‌کنند، اجرشان نزد پروردگارشان، محفوظ است و بیمی بر آنها نیست و غمگین هم نمی‌شوند.